

DOSKONALUCHNY (1) *ai*

N sg m dosk(o)n(a)luchny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. i intens. od „doskonały” ‘wolny od błędów, znakomity, wyborny’; tu: dający się udoskonalić:
Consummabilis – Doskonaliuchni. *Calep* 250b.

BC